

[Handelsministeren.]

været udsat for en svækkelse, og i de tilfælde, hvor virksomheden ikke har været i stand til at afholde disse udgifter, at den har haft betydelige indkøringsvanskeligheder.

De beløb, der her kan blive tale om at udrede af statskassen, vil blive af begrænset størrelsesorden. Det er min agt at forhandle principperne for administrationen heraf med arbejdsministeren og boligministeren.

Som en nydannelse er der i loven indføjet en hjemmel til at yde tilskud eller lån til finansiering af grundlagsinvesteringer. Hjemmelen dækker dog kun sådanne specielle tilfælde, hvor investeringen står i forbindelse med en helt konkret erhvervs-mæssig aktivitet, som er af væsentlig betydning for et områdes erhvervsudvikling.

For at understrege hjemmelens begrænsede sigte er beløbsrammen — 5 mill. kr. — optaget i selve loven. Jeg har fundet det rigtigt at anvende denne fremgangsmåde for ikke at fremkalde uberettigede forventninger hos lokale myndigheder om mulighederne for egnsudviklingsbistand til grundlagsinvesteringer, som normalt finansieres af kommunale instanser.

Til selve administrationen af egnsudviklingsloven, de principper, efter hvilke den er foregået og efter min opfattelse bør foregå, vil jeg gerne knytte et par enkelte bemærkninger.

Siden loven blev gennemført i 1958, er der givet tilsagn om finansieringsbistand i godt 500 tilfælde. Denne bistand fordeler sig med ca. 480 mio kr. til garantier, ca. 144 mio kr. til industrihuslån og ca. 50 mio kr. til tilskud. Det er mit indtryk, at de mange virksomheder, der i årenes løb har fået støtte, stort set klarer sig godt, og flere af dem har endda udviklet sig særdeles godt. Ved administrationen af egnsudviklingslovens midler har der været lagt vægt på kun at finansiere virksomheder, som i henseende til økonomisk struktur, produktionsområde og produktionsteknik samt i valg af beliggenhed ud fra almindelige forretningsmæssige synspunkter fremtræder som fornøftige foretagender, som er i stand til at forrente og afskrive de i virksomheden foretagne investeringer.

Alligevel har det ikke kunnet undgås, at

der i tidens løb er opstået tab, hvoraf enkelte eller måske endda kun et enkelt har været særlig stort. I betragtning af statens samlede engagement og bistandens placering yderst i prioritetsrækken synes det mig ikke overraskende, at tab har kunnet opstå, og jeg vil gerne tilføje, at selv med kravet om, at de enkelte projekter for at opnå bistand skal fremtræde som forretningsmæssigt velmotiverede for egnsudviklingsrådet, er det uundgåeligt, at der også i fremtiden vil opstå tab.

Det er jo meningen, at der i rimeligt omfang skal løbes en risiko. Det sker også for andre, som formidler kapital til erhvervene, at der lides tab, men der er vel nok en tendens til særlig at hæfte sig ved de tilfælde, hvor det går galt, når det offentlige er involveret. Jeg mener, at den linje, der er administreret efter, har været rimelig og acceptabel. Jeg må også nære betænkelighed ved — for ikke at sige afvise — at man fra egnsudviklingsrådets side skulle anlægge en mindre nøgtern vurdering af de enkelte projekter, end man hidtil har administreret efter. Skal der løbes en risiko, bør det være en kalkuleret risiko, men jeg er enig med rådet i, at man ikke bør opsøge tabene.

Jeg skal ikke yderligere kommentere lovforslaget, men tillade mig at henvise til dette og bemærkningerne hertil samt udtale håbet om, at forslaget må få en velvillig behandling i tinget.

Første næstformand (Grete Hækkerup):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 17. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forkyndelser m. v.).

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om tjenestemænd m. fl. i folkeskolen på Færøerne.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om salg af frugt og gartneriprodukter ved frivillig offentlig auktion.